

обучения данному виду деятельности. Психолого-педагогические принципы организации учебной деятельности – это способы формирования навыков и умений с помощью системы коллективных действий, способствующих внутренней мобилизации возможностей личности каждого студента и эффективному использованию таких возможностей в учебной деятельности (переход от навыков репродукции речевых высказываний в данной ситуации для данных целей к их активной продукции и ситуативному варьированию). Психолого-методические принципы интенсивного обучения можно рассматривать как тактику, вытекающую из общей стратегии, и как соединительное звено между общими психолого-педагогическими принципами и используемыми в интенсивном обучении конкретными методическими приемами (опора одновременно на слуховое и зрительное восприятие; на мыслительные, эмоциональные и другие процессы) [1, с. 61].

Таким образом, вышеуказанная характеристика специфики интенсивного обучения позволяет более четко определить сущность данной методической системы и отграничить интенсивное обучение от различных методик и методических систем, которые совпадают с ним либо по формальным параметрам, либо реализуют часть принципов, лежащих в его основе.

Литература:

1. Краткосрочное обучение русскому языку иностранцев. Формы и методы: сборник статей. – М.: Русский язык, 1983. – 222 с.

Литвиненко О.О.

Український державний університет

залізничного транспорту

м. Харків, Україна

e-mail: olytv@yahoo.com

Використання інноваційних технологій у процесі викладання

української мови як іноземної

У сучасних умовах освітній процес загалом і викладання мовознавчих дисциплін зокрема потребує значного оновлення й удосконалення. Необхідність вивчення іноземних мов зараз не викликає сумнівів, але темп сьогодення вимагає не лише якісного, але і швидкого вивчення мов.

Під час засвоєння будь-якої іноземної мови, на наш погляд, першочерговою мотивацією є потреба використовувати її у повсякденному житті, застосовувати не лише як інструмент «вводу-виводу» інформації, але й у комунікативному та гносеологічному аспектах. Не становить винятку й викладання української мови для іноземних студентів.

У сучасному світі інформаційних технологій уже прийнято виділяти такі методи навчання у вишах, які можуть бути адаптовані до наших реалій і застосовані при вивченні української мови як іноземної: адаптивне навчання, віртуальний клас, масові відкриті онлайн курси, синхронне й асинхронне навчання, змішане навчання, обернене навчання, самостійно скероване навчання, система управління навчальним процесом, так зване «хмарне» та мобільне навчання із застосуванням таких мобільних приладів, як КПК, смартфони й мобільні телефони, система управління курсом, електронне навчання, технологія 1:1 (тобто забезпечення кожного студента планшетом або ноутбуком з метою індивідуального навчання, що значно розширює можливості продовжувати вивчати мову позааудиторно), а також ігрофікація (гейміфікація), адже немає сумнівів, що найкраще нові знання засвоюються під час гри [5].

Використанню інноваційних технологій зараз присвячено багато досліджень у вільному доступі онлайн, що значно полегшує процес підготовки до таких занять та розширює можливості викладача, зокрема такі роботи: [1, 2, 4, 5]. Останнім часом з'явилися ґрунтовні навчальні посібники, наприклад, «Українська мова для іноземних студентів I-IVкурсів» (М. В. Арделян, 2010), «Українська мова для іноземців» (Н. О. Лисенко, Р. М. Кривко, Є. І. Світлична, Т. Г. Цапко, 2010), «Завдання для практичних занять з навчальної дисципліни

"Українська мова (за професійним спрямуванням)" для іноземних студентів усіх напрямів підготовки всіх форм навчання» (І. Ю. Підгородецька, С. Ю. Сокол, 2012); «Українська мова для іноземних студентів» (М. В. Винник, О. М. Гайда, І. Д. Драч, 2013) та ін., які дають можливість викладачам української мови застосовувати нові методики, техніки та вправи в різних комбінаціях.

Окрім традиційних мовленнєвих навичок (лексичний матеріал, фонетичні та орфоепічні навички, граматичні норми тощо), які опановують іноземні студенти під час вивчення української мови, має стати вміння на професійному рівні «сприймати будь-яку наочну, вербальну інформацію, самостійно осмислювати, приймати рішення, оцінюючи його можливі наслідки, визначати оптимальні шляхи реалізації цього рішення» [2; 4].

Звичайно, застосування новітніх технологій у вивченні української мови як іноземної, вимагає великих зусиль і від викладача як фахівця (опрацювання значної кількості навчального матеріалу, використання різноманітних інформаційних ресурсів, вільне володіння іноземною мовою, а краще кількома, вміння пропорційно розподіляти час під час підготовки до заняття та його проведення тощо), і від матеріально-технічної бази самого ВНЗ (забезпечення медіатекою, електронними навчальними приладами, зрештою, вільний доступ до мережі інтернет і под.). Подолання цих перешкод на шляху викладання української мови як іноземної, а також використання новітніх технічних, інформаційних та педагогічних методик значно сприятиме не лише якості сучасної освіти, але й популяризації української мови в загальноєвропейському та світовому масштабі.

Література:

1. Бей Л. Б. Проблеми викладання української мови різним категоріям іноземних студентів / Л. Б. Бей, О. М. Тростинська [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://chito.in.ua/problemi-vikladannya-ukrayinsekoji-movi-riznim-kategoriyam-ino.html>

2. Самолисова О.В., Скорбач Т.В., Калініченко О.В. Використання інноваційних особистісно-орієнтованих методик у викладанні української мови як іноземної [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://repo.knmu.edu.ua/handle/123456789/3881>

3. Туркевич О. Методика викладання української мови як іноземної: розвиток науки і становлення терміна / О. Туркевич // Теорія і практика викладання української мови як іноземної. – 2009. – Вип. 4. – С. 137–144.

4. Фоміна Л. В., Скорбач Т. В., Кулікова І. І. Традиційні та інноваційні підходи до вивчення української мови як іноземної у вищій медичній школі [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://repo.knmu.edu.ua/handle/123456789/6007>

5. 14 technology concepts each teacher should know about. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.educatorstechnology.com/2013/03/14-technology-concepts-every-teacher.html>

Литвинова Е.В.

Национальный аэрокосмический университет

им. Н.Е. Жуковского «ХАИ»

г. Харьков, Украина

e-mail: elvllit@ya.ru

Интерактивная доска как многоцелевое средство обучения РКИ

В условиях развития современного социума студента необходимо рассматривать как полноценного члена информационного общества. Японская версия термина «информационное общество» появилась в 1961 году во время беседы между Кисё Курокава и Тадао Умесао и означает общество, в котором большинство работающих занято производством, хранением, переработкой и реализацией информации, особенно высшей её формы — знаний [2]. Знакомясь с трудами Дэниела Белла – американского социолога, создавшего теорию постиндустриального общества, можно отметить ключевую роль компьютера как революционного средства «в организации и обработке информации и знания» [1;330]. На данном этапе компьютерные технологии являются неотъемлемой частью образовательного процесса, и их роль, как средства обучения, усиливается. Использование преподавателями информационных технологий для подготовки и проведения занятий повышает качество образования, а также делает учебные материалы более привлекательными и